

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/187/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210921
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4214210921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Eva Jaszková, nar. 29.10.1969, trvale bytom Nový rad 303, Sokolce, o zaplatenie 1.141,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 10C/361/2014- 97 zo dňa 09. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny 200 eur s úrokom z omeškania , v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 841,90 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1141,90 € od 9.10.2013 do 6.10.2017 , zo sumy 1041,90 € od 7.10.2017 do 10.11.2017, zo sumy 941,90 € od 11.11.2017 do 19.12.2017, zo sumy 841,90 € od 20.12.2017 do zaplatenia a to všetko v splátkach po 100 € mesačne zročných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

o d ō v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenia 100,- eur zastavil a žalobu vo zvyšku o zaplatenie sumy 1.041,90 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.141,90 eura od 09.10.2013 do 06.10.2017 a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.041,90 eura od 07.10.2017 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal.

1.2 Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 145 ods. 2, § 181 ods. 2 § 282 CSP, § 52 a nasl., §451 OZ, § 5b zák.č. 250/2007 Z.z v spojení s §101 a § 107 ods. 1,2 OZ , § 98 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., a § 295 CSP.

1.3 V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.141,90 eura s úrokmi z omeškania dôvodiac tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanou Zmluvu o bežnom účte a poskytnutí povoleného prečerpania k účtu. Žalovaná prekročila limit povoleného prečerpania(o 995,82 eura) v trvaní viac ako 5 dní, a preto žalobca v zmysle čl. 14 bodu 14.1 a čl. 8 bodu 8.4 písm. a) Obchodných podmienok vyhlásil dňa 30.09.2013 predčasnú splatnosť dlhu a žalovanú vyzval na zaplatenie pohľadávky pozostávajúcej z istiny prečerpania vo výške 1.141,90 eura, z úroku vo výške 181,74 eura a z poplatkov vo výške

78,41 eura v lehote do 08.10.2013. predžalobnou výzvou zo dňa 23.01.2014 žalobca predĺžil lehotu na úhradu dlhu do 30.01.2014 pretože žalovaná do určenej lehoty pohľadávku nezaplatila, žalobca podal dňa 04.06.2014 na súd žalobu. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby zdôvodnil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom ktorou postúpila na žalobcu aj pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná po doručení žaloby v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.04.2017 požiadala o splátkový kalendár. Podaním zo dňa 08.11.2017 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 100,- eur s príslušenstvom späť z titulu plnenia žalovanou.

1.4 Žalobca dňa 13. 7. 2017 doručil súdu návrh na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP so súhlasom na povolenie splátok po 100 eur ako navrhla žalovaná. Súd uviedol, že pre vydanie rozsudku pre uznanie podľa § 282 CSP neboli splnené podmienky, lebo zo žiadosti žalovanej o splátkový kalendár nie je zrejmé, že by žalovaná uznala žalovanú pohľadávku. Uviedol, že žalovaná vo svojej žiadosti nešpecifikovala ani dlh a ani jeho výšku, neuviedla, že by nejaký dlh uznala, len uviedla, že chce svoj dlh plniť v splátkach, pričom ani nemala vedomosť o tom, že uplatnený peňažný nárok žalobcu je premlčaný, a preto tento písomný prejav žalovanej nemožno považovať za uznanie dlhu podľa ust. § 558 OZ, v dôsledku čoho je vylúčené v danej veci rozhodovať rozsudkom pre uznanie. Uzavrel, že uznať možno len existujúci dlh, a v tomto prípade žalobca nepreukázal že žalovaná je jeho dlžníkom. S poukazom na vyššie uvedené, súd nevyhovел návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku a nariadil pojednávanie, na ktorom vec prejednal.

1.5 Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 28.09. 2006 uzatvretá Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo vedenie/zmena bežného účtu č. 0XXXXXXXX/XXXX bankou pre majiteľa účtu, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu (až) po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach účinných od 01.02.2006. Súčasne uzavreli aj Dodatok k zmluve o poskytovaní a používaní elektronických služieb k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zmluvné strany dňa 25.10.2007 uzavreli aj Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, prílohou ktorej boli Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní, ktoré nadobudli účinnosť 01.07.2007. Žalobca sa domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom v súvislosti so Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 28.09.2006 v znení jeho Dodatku.

1.6 Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná nedôvodne. Zmluva o bežnom účte a Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou z právneho hľadiska považoval za zmluvu spotrebiteľskú. V tejto súvislosti skúmal ex offo v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa premlčanie nároku veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy, hoci sa žalovaná premlčania nedovoľovala. V tejto súvislosti poukázal na to, že žaloba bola doručená súdu dňa 04.06.2014, preto nepochybne do podania žaloby uplynula žalobcovi subjektívna dvojiročná premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktorá vo vzťahu k údajnému zastaveniu údajne povoleného prečerpania vo výške 995,82 eura k 22.07.2011 uplynula dňa 22.07.2013. K uvedenému dňu dlh žalovanej podľa výpisu z účtu predstavoval sumu vo výške 1.141,90 eura, na ktorú dlh žalovanej klesol zo sumy dlhu vo výške 1.172,03 eura evidovaného od 21.09.2010, najmä keď žalovaná podľa výpisov z účtu realizovala úhradu v prospech svojho veriteľa ostatný raz dňa 12.02.2010. Konštatoval, že po uvedenom dni už žiadne úhrady vo výpisoch z účtu žalovanej nie sú evidované, na rozdiel od poplatkov a úrokov, v dôsledku ktorých dlh na účte žalovanej narastal každý mesiac. Z uvedeného je zrejmé, že od 21.09.2010 do podania žaloby uplynula aj trojiročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na povinnosť súdu poskytovať spotrebiteľom ochranu ex offo. V tejto súvislosti uviedol, že žalobca existenciu nepremľčaného dlhu žalovanej či už z povoleného, či nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovanej konkrétnymi operáciami v konkrétnych dňoch netvrdil a ani nespomenul aká bola jej platobná disciplína, rovnako žalobca nepreukázal dohodu zmluvných strán o povolenom prečerpaní, ako to uviedol v žalobe. Súd opätovne zdôraznil, že zmluvné strany v uvedenej zmluve nielenže neupravili výšku povoleného debetu, ale ani výšku jeho úročenia. S poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd zdôraznil jeho povinnosť prihliadnúť aj na premlčanie uplatneného nároku. Dospel k záveru, že pokiaľ v danom prípade bola žaloba doručená súdu dňa 04.06.2014 a žalovaná už v čase cessie v prospech žalobcu bola ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 28.03.2013 v omeškaní s úhradou po dobu troch rokov, nepochybne do podania žalobného návrhu uplynula aj trojiročná premlčacia doba, či už podľa § 101 OZ, či podľa § 107 ods. 2 OZ.

1.7 S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. súd dospel k záveru, že dôvodom na zamietnutie žaloby je aj tá skutočnosť, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitimitáciu nielen v súvislosti so záväzkom žalovanej k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ale ani k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Konštatoval, že aj keby bol žalobca v spore aktívne legitimovaný, uplatnený nárok žalobca žaloval po uplynutí premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia.

1.8 Pred začatím pojednávania vzal žalobca žalobu späť v časti zaplatenia sumy 100 eur, preto súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil v zmysle ust. § 145 ods. 2 a § 146 ods. 2 veta druhá CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 841,90 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 1.141,90 eura od 09.10.2013 do 06.10.2017, úrok z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 1.041,90 eura od 07.10.2017 do 10.11.2017, úrok z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 941,90 eura od 11.11.2017 do 19.12.2017, úrok z omeškania vo výške 8,5 % p.a. zo sumy 841,90 eura od 20.12.2017 do zaplatenia, to všetko formou splátok vo výške 100,- eur v mesačne splatných k 20.dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok v prípade neplatenia. Vo zvyšku čo do sumy 200 eur s príslušenstvom žiadal konanie zastaviť z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby pre splnenie dlhu v tejto časti žalovanou. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) pretože súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a ust. § 282 CSP, keď nesprávne vyhodnotil účinky uznávacieho prejavu žalovanej napriek podanému návrhu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná nerozporevala uplatnený nárok a z vyjadrenia žalovanej a z jej prejavenej vôle v podaní doručenom súdu dňa 25.04.2017 jednoznačne vyplýva, že žalovaný nárok, ktorý je predmetom tohto sporu, uznáva. Zastal názor, že v tomto prípade došlo k procesnému uznaniu žalobcom uplatňovaného nároku žalovanou a že zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku boli splnené, preto súd prvej inštancie mal na základe uznávacieho prejavu žalovanej o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 CSP, bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.03.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/660/2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/345/2016. Konštatujúc, že žalovaná po vydaní napadnutého rozhodnutia zaplatila dve úhrady po 100,- eur, a to dňa 10.11.2017 a dňa 19.12.2017, vzal žalobu s prislúchajúcim úrokom z omeškania v tejto časti späť a navrhol odvolaciemu súdu konanie v tejto časti zastaviť. Záverom si uplatnil trový konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Výrok rozsudku o čiastočnom zastavení konania nebol odvolaním napadnutý, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

5. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

6. Podľa § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

7. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku musia byť splnené dve podmienky. Prvou je návrh žalobcu na vydanie takéhoto rozsudku a druhou je procesný úkon žalovaného voči súdu o uznaní uplatneného nároku v žalobe. Rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ. Uznanie nároku je tak procesným úkonom žalovaného (prejavom

dispozičnej zásady), čo v praxi znamená, že uznanie nároku je účinné jedine ak sa urobí vo vzťahu k súdu. Uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podanie strán- podstatný je obsah tohto úkonu. Môže byť nazvaný aj inak, prípadne môže byť v konkrétnom podaní obsiahnutý bez výslovného označenia, že ide o uznanie nároku. V zmysle výkladového pravidla čl. 11 ods. 1 CSP bude rozhodujúci obsah, nie forma úkonu. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady takéhoto uznania, pretože ide o procesný úkon, ktorý je treba striktno odlišovať od mimoprocesných hmotnoprávných úkonov. V sporovom kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na účastníkoch konania. Súd sa preto obmedzí na konštatovanie, že žalovaný uznal nárok uplatnený žalobou. Dôsledkom uznania nároku je povinnosť súdu rozhodnúť podľa tohto uznania, t.j. vydať rozsudok pre uznanie (v príp. čiastočného uznania len na návrh žalobcu tzv. čiastočný rozsudok pre uznanie, v prípade uznania základu nároku tzv. medzitymny rozsudok pre uznanie). Základom rozsudku pre uznanie tak nie je ani zistený skutkový stav vecí, ani skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré by sa pokladali za nesporné, ale uznanie žalovaného ako procesný úkon žalovaného určený súdu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva, že žalovaný uznáva nárok, ktorý bol voči nemu uplatnený v žalobe, a v akom rozsahu (či úplne, alebo len čiastočne, alebo iba v právnom základe).

8. Z obsahu spisu bolo zistené, že žalobca písomným podaním doručeným súdu 13.07.2017 navrhol vydanie rozsudku pre uznanie a súhlasil so splácaním dlhu v splátkach po 100 eur mesačne po tom, čo žalovaná doručila súdu dňa 25.04.2017 písomné podanie zo dňa 24.04.2017 označené ako „Žiadosť o splátkový kalendár“ v ktorom uviedla, že prosí, aby mohla splácať svoj dlh mesačne po 100 eur a poprosila o zaslanie splátkového kalendára. Ďalej uviedla, že svoj dlh bude splácať riadne mesačne do 15. dňa. Prvú splátku zašle do 15.05.2017 a žiadala o číslo účtu, kde môže splátky zasielať. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 09.11.2017 na ktoré sa žalobca nedostavil ale sa ospravedlnil a zaslal súdu čiastočné späťvzatie žaloby v sume 100 eur a žalovaná ktorá bola prítomná uviedla, že po doručení jej listín súdom sa so žalobcom dohodla na splácaní dlhu v splátkach po 100 eur a žalobcovi tak uhradila dňa 04.10.2017 a 08.11.2017 časť dlhu spolu 200 eur, o čom predložila dôkaz.

9. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 25.04.2017 ako aj na pojednávaní dňa 09.11.2017 nespochybnila ani čiastočne uplatnený nárok žalobcu a žiadala povoliť dlžnú sumu splácať v splátkach po 100 euro mesačne ako sa so žalobcom dohodla.

10. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď dispozitívnemu úkonu žalovanej urobeného písomným podaním zo dňa 24.04.2017 ako aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 09.11.2017 nepriznal právne účinky (t.j. porušil svoju zákonnú povinnosť vydať rozsudok pre uznanie podľa § 282 CSP). Postup súdu prvej inštancie, ktorý nerozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP nebol správny a odvolací súd tento nedostatok odstránil zmenou napadnutého rozsudku tak, že rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP.

11. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie s aplikáciou ust. § 558 Obč. zákonníka a jeho dôsledkami pre spotrebiteľa. Zákon č. 160/2015 Z.z. - CSP má osobitnú úpravu týkajúcu sa úpravy sporov slabšej zmluvnej strany, ktorou je spotrebiteľ, a to v ust § 290 až 306. Z týchto ustanovení nevyplýva, že by v týchto sporoch bola vylúčená aplikácia ust. § 282 CSP, a keďže ide o systémový prvok procesnej ekonomie sporového konania, nie je vylúčená jeho aplikácia ani v spotrebiteľských sporoch, na rozdiel napr. od rozsudku pre zmeškanie. Ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, súd je povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalobca navrhol tento osobitný procesný postup. Touto právnou úpravou, teda, že súd môže rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku len na návrh žalobcu, sa má prehĺbiť dispozitívny princíp sporového konania.

12. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie ale ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní proti rozsudku, žalobca čiastočne zobral žalobu v sume 200 eur s príslušenstvom späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, pretože žalovaná mu sumu 200 eur uhradila (10.11.2017 a 19.12.2017 po 100 eur).

13. Žalovaná sa k späťvzatiu žaloby nevyjadрила a žiadne výhrady neprejavila.

14. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

15. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

16. Podľa § 370 ods. 3 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

17. Odvolací súd rozhodujúc o čiastočnom späťvzatí žaloby po rozhodnutí súdu prvej inštancie a skôr ako nadobudlo právoplatnosť, pri rešpektovaní práva žalobcu disponovať s podanou žalobou na začatie konania, čiastočné späťvzatie žaloby v zmysle citovaných zákonných ustanovení pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu čiastočného späťvzatia zrušil a konanie v tejto časti zastavil po zistení, že nie sú dôvody pre nepripustenie späťvzatia žaloby podľa § 370 ods. 2 CSP. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok vo zvyšnej napadnutej časti - sumy 841,90 eura s úrokmi z omeškania.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v časti týkajúcej sa vyhoveniu žalobe, pretože žalobca bol tomto konaní úspešný a v časti týkajúcej sa čiastočného zastavenia konania pre späťvzatie žaloby má žalobca nárok na náhradu trov podľa § 256 ods. 1 CSP (zastavenie konania zaviniła žalovaná úhradou pohľadávky po podaní žaloby), preto žalobcovi priznal náhradu trov celého konania (prvoinštančného a odvolacieho) v zmysle § 396 ods. 1,2 CSP v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP.)

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).